

Eu sunt fărâma

RCE

Eu sunt fărâma care a mai rămas
Din vechile ore strânse într-un ceas...
Din cuvintele care acum, nu au glas...
Din sufletul cu al său ultim popas,
Când faptele menite, l-au spart ca pe un vas.

Iar cine sunt, nu-i pasa nimanui,
Căci nu ar putea sa îi pese orișicui...
Când visele devin tot mai amărui,
Și începi sa arzi cu jind firul dorului,
Sub ruga pusa înaintea cerului.

Iar eu fărâma de lacrimă stinsă,
De al dorului glas, ce-a curs spre risipă
Las ce-a întristat... si acum se revarsă
Spre calea sortită de a fi aleasă...
Si inima-mi plânge si ochiul imi varsă.